

[Finansministeren.]

mere ujævn, for at de velhavende kan foretage den nødvendige opsparing, lægger man jo netop herved grunden til nye uligheder i de kommende års indkomstfordelinger.

Jeg mener, at der særlig er to ting, det ærede medlem overser i sine ræsonnementer, som jo øjensynlig heller ikke havde tiltalt det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Det ene er, at opsparingen her i landet jo slet ikke først og fremmest foretages af en lille velhavende klasse. Det er jo således, at en meget stor del af befolkningen deltager i opsparingen. De mange konti i vore banker og sparekasser vidner herom, og selv om det er små beløb, der opspares på hver konto, må deres store antal tages i betragtning. Endvidere foregår der en meget betydelig opsparing indenfor staten og kommunerne og indenfor andelsvirksomheder og kooperative foretagender. Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft var af den formening, at staten ikke var særlig velegnet til at opspare. Jeg vil dog her pege på de synlige resultater af det offentliges opsparinger f. eks. i form af skoler og hospitaler til gavn for hele befolkningen. Endelig foregår en meget betydelig opsparing indenfor vore aktieselskaber. Det ærede medlem hr. Knud Kristensen troede, at det fremsatte lovforslag om en udbyttebegrænsning ville virke hemmende på opsparingen indenfor aktieselskaberne. Jeg tror ikke dette, og den ærede ordfører overså jo også, at der ifølge forslaget må gives 6 og ikke 4 pct. af aktiekapitalen.

Målet må efter min mening være at få opsparingen spredt over så store dele af befolkningen som vel muligt og ikke at tilstræbe en ulige indkomstfordeling, der samler formuen på nogle få hænder. For det andet mener jeg, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i nogen grad overser, at det ikke alene drejer sig om, hvor stor en andel af indkomsten der opspares, men også om, hvor stor den samlede indkomst er. Det nytter ikke at tilstræbe en ulige indkomstfordeling eventuelt samtidig med, at man skaber arbejdsløshed, at forøge opsparingsprocenten for de velhavende, hvis dette samtidig betyder en nedgang i den samlede nationalindkomst. Vi vil da få både mindre forbrug og mindre samlet opsparing.

Jeg tror derfor at kunne besvare det ærede medlems spørgsmål derhen, at hvis genopbygningen kun kan fremmes ved at gøre indkomstfordelingen her i landet mere ulige, så vil vi fra vor side ikke være med til en sådan genopbygningspolitik, men heldigvis er det jo således, at dette heller

ikke er tilfældet. Netop ved at man bestræber sig på at give hele befolkningen andel i genopbygningens resultater, efterhånden som de fremkommer, vil man ikke alene fremme genopbygningstempoet, men også sikre en mere ligelig indkomstfordeling på længere sigt.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard fremsatte under sin ordførertale nogle betragtninger om Marshallhjælpen og om de konsekvenser, vi i vor økonomiske politik skal drage af denne hjælp. Det ærede medlem rettede i denne forbindelse et direkte spørgsmål til mig, idet han overfor det høje ting ønskede en redegørelse for de skridt, der er taget i denne forbindelse; specielt ønskede det ærede medlem en karakteristik af det samarbejde, der er i gang med erhvervslivet vedrørende Marshallproblemerne. Jeg skal her i al korthed forsøge at give en sådan redegørelse.

Der er for det første grund til at gøre opmærksom på, at de ministerier og institutioner, der arbejder med de problemer, som rejser sig i forbindelse med Marshallhjælpen, er overordentlig hårdt belastet. Næsten daglig kommer nye spørgsmål til behandling, og det tempo, hvori besvarelsene skal produceres, kan man vist roligt betegne som temmelig „amerikansk“. Tidsfristerne er som regel ligeså korte, som spørgsmålene er vigtige. Det er imidlertid ganske klart, at det i disse forhold, som kan få væsentlig indflydelse på landets økonomiske udvikling, har været magtpåliggende for regeringen at få det videst mulige samarbejde med erhvervslivet. Dette samarbejde søges sikret dels ved, at regeringens medlemmer har holdt møder med erhvervenes repræsentanter, dels ved nedsættelse af det såkaldte Marshalludvalg. Gennem dette udvalgs sekretariat holdes myndighederne og erhvervsorganisationerne underrettet om slagets gang såvel i Paris som i Washington, og derudover afholdes der en række møder mellem myndighederne og erhvervsorganisationerne, ved hvilke de danske besvarelser på de spørgsmål, der kommer frem, udarbejdes.

Under Marshalludvalget har der i tidens løb været nedsat forskellige underudvalg til varetagelse af særlige spørgsmål. Som det vigtigste af disse underudvalg kan jeg nævne det, der har beskæftiget sig med Danmarks genopbygningsprogram for de kommende fire år, det såkaldte langtidsprogram. I dette udvalg har ikke blot myndighederne og erhvervsorganisationerne, men